

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
9 Пж 8142/22
24.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Влаисављевић, председника већа, судије Весне Вулевић и судије Снежане Стојановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца .... доо, ..., ул. .... бр. ...., кога заступа Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ....., ул. ...., кога заступа Глигорије Тодорић, адвокат из ... и умешача на страни туженог ББ из ....., ул. ...., ради исплате, вредност предмета спора 158.592,00 динара, одлучујући о жалбама туженог и умешача, изјављеним против пресуде Привредног суда у Новом Саду П 1688/21 од 26.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.08.2023. године донео је

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈАЈУ жалбе туженог и умешача као неосноване и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** пресуда Привредног суда у Новом Саду П 1688/21 од 26.09.2022. године у делу става један изреке којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 158.592,00 динара са припадајућом законском затезном каматом, као и износ од 22.772,00 динара на име трошкова извршења и 21.636,00 динара на име парничних трошкова.

II Иста пресуда **ДЕЛИМИЧНО СЕ ПРЕИНАЧАВА** у делу става један изреке којим је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове овог парничног поступка у износу од 96.043,63 динара и решава:

Свака странка сноси своје трошкове поступка.

III ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом у ставу један изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати износ од 158.592,00 динара са законском затезном каматом на износе и за периоде ближе наведене у овом ставу изреке, као и трошкове извршног поступка у износу од 22.772,00 динара и износ од 117.679,68 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате. Ставом два изреке одбијен је захтев тужиоца у делу у коме је тражио исплату трошкова парничног поступка преко досуђеног до траженог износа.

Благовременом жалбом тужени побија наведену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка. Истиче да суд није усвојио приговор недостатка пасивне легитимације, иако је тужени удео у привредном друштву „...“ доо

пренео на умешача. Предлаже да Привредни апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Благовременом жалбом умешач побија исту пресуду, наводећи да је суд погрешно оценио приговор недостатка пасивне легитимације туженог, имајући у виду да је умешач одмах по закључењу уговора 25.10.2018. године, испунио своју законску обавезу и Агенцији за привредне регистре пријавио настале промене. Предлаже да Привредни апелациони суд укине побијану пресуду и спис предмета врати на поновно одлучивање.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалбе туженог и умешача нису основане у погледу одлуке о главном захтеву, док су основане у делу одлуке о трошковима поступка.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева је новчано потраживање тужиоца у износу од 158.592,00 динара на име главног дуга са припадајућом законском затезном каматом, у износу од 22.772,00 динара на име трошкова извршног поступка и 21.636,00 динара на име парничних трошкова по пресуди Привредног суда у Новом Саду П 4262/2010 од 17.05.2011. године према туженом, као контролном члану туженог из наведене пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, пресудом Привредног суда у Новом Саду П 4262/10 од 17.05.2011. године у целости је одржано на снази решење о извршењу Привредног суда у Новом Саду Ив 6458/10 од 14.07.2010. године, којим је привредно друштво „.....“ доо ....., ул. .... бр. ...., обавезано да тужиоцу исплати износ од 158.592,00 динара са законском затезном каматом на износе и за периоде ближе наведене у овом решењу о извршењу, као и да му накнади трошкове извршног поступка у износу од 22.772,00 динара и трошкове парничног поступка у износу од 21.636,00 динара. Наведена пресуда постала је правноснажна 15.07.2011. године, а извршна 25.07.2011. године. Првостепени суд утврђује да је решењем Агенције за привредне регистре БДСЛ .... од ..... године привредно друштво „.....“ доо у принудној ликвидацији ....., ул. .... бр. .... брисано из регистра привредних субјеката услед спроведеног поступка принудне ликвидације. Према потврди Агенције за привредне регистре од 05.04.2021. године, на дан брисања овог привредног друштва једини члан са уделом 100% био је тужени. Првостепени суд даље утврђује да је тужени са умешачем 24.10.2018. године закључио уговор о преносу удела, којим је тужилац умешачу без накнаде пренео удео од 100% основног капитала друштва „.....“ доо ....., Оценом изведених доказа, првостепени суд закључује да је тужбени захтев основан. Примењујући члан 458. и члан 62. Закона о привредним друштвима, првостепени суд обавезује туженог, као контролног члана брисаног привредног друштва, да измири обавезу брисаног привредног друштва из правноснажне судске одлуке. Оцењујући приговор недостатка пасивне легитимације туженог, првостепени суд закључује да исти није основан, јер промена члана друштва „.....“ доо .... није регистрована код Агенције за привредне регистре, те да у смислу члана 22. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, није произвела правно дејство према трећим лицима. Ово су разлози због којих тужбени захтев усваја.

На утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право када је тужбени захтев усвојио. Тужилац је имао потраживање према привредном друштву „.....“ доо ....., које је утврђено правноснажном и извршном пресудом Привредног суда у Новом Саду П 4262/10 од 17.05.2011. године. Привредно друштво „.....“ доо .... брисано је из регистра привредних субјеката након спроведеног

поступка принудне ликвидације, а у моменту брисања тужени је био члан овог привредног друштва са 100% удела, те је у том смислу, у складу са чланом 62. Закона о привредним друштвима, био контролни члан овог друштва.

Одредбом члана 458. Закона о привредним друштвима прописана је одговорност чланова брисаног друштва у складу са чланом 545. истог закона, као и неограничена солидарна одговорност контролног члана друштва за обавезе друштва. Наведеним одредбама прави се разлика у погледу одговорности чланова, на тај начин што чланови одговарају до висине примљеног ликвидационог остатка, док контролни члан друштва одговара неограничено солидарно за обавезе брисаног друштва. У смислу члана 62. Закона о привредним друштвима, већинско учешће у капиталу постоји ако једно лице самостално или са другим лицима које са њим делују заједно поседује више од 50% права гласа у друштву. Произлази да у случају брисања друштва из регистра Агенције за привредне регистре услед принудне ликвидације, долази до законске сукцесије и прелаза права и обавеза на чланове друштва као сукцесоре, а њихова одговорност зависи од висине удела чланова друштва.

У конкретном случају, тужени је био контролни члан привредног друштва „...“ доо .... са уделом од 100% у брисаном друштву, па је правилан закључак првостепеног суда да постоји обавеза туженог да тужиоцу исплати износ обухваћен тужбеним захтевом.

Нису основани жалбени наводи туженог и умешача да је пренет удео у привредном друштву „...“ доо .... са туженог на умешача. Тачно је да је између туженог и умешача закључен уговор о преносу удела, којим је био предвиђен пренос удела од 100% са туженог на умешача. Међутим, наведена промена није регистрована у Агенцији за привредне регистре, те у смислу члана 22. Закона у поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, оваква промена не може производити правно дејство према трећим лицима. Без утицаја на правилност побијане одлуке су жалбени наводи умешача да је благовремено поднео пријаву Агенцији за привредне регистре ради регистрације предметне промене, будући да по овој пријави није извршена регистрација промене члана привредног друштва „...“ доо ...., те закључени уговор између туженог и умешача нема правно дејство према трећим лицима.

Ово су разлози због којих је првостепена пресуда потврђена у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу измири обавезу из пресуде Привредног суда у Новом Саду П 4262/10 од 17.05.2011. године.

Међутим, одлучујући о трошковима овог парничног поступка, првостепени суд није правилно применио одредбе члана 154. Закона о парничном поступку, када је туженог обавезао да тужиоцу накнади трошкове овог парничног поступка. Наведеном одредбом прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци, узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности. У конкретном случају, тужилац тужбени захтев заснива на правноснажној извршној пресуди којом је привредно друштво „...“ доо .... обавезан да тужиоцу намири новчано потраживање заједно са целокупним трошковима поступка. На основу ове пресуде, те на основу потврде Агенције за привредне регистре, као јавне исправе којом се доказује да је у моменту брисања дужника његов контролни члан био тужени, тужилац је имао могућност да покрене извршни поступак у складу са чланом 48. Закона о извршењу и обезбеђењу, што тужилац није учинио. Тужилац може бирати правни пут којим ће остварити своје потраживање, али како је тужилац имао могућност да покрене извршни поступак ради наплате свог потраживања, то трошкови који су за њега настали у овој парници нису били потребни ради остварења његовог потраживања.

Стога тужилац у смислу члана 154. Закона о парничном поступку нема право на накнаду трошкова овог парничног поступка, а тужени нема право на накнаду трошкова јер у спору није успео. Стога је применом члана 165. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу II изреке ове пресуде.

Одлука као у ставу III изреке ове пресуде, донета је на основу члана 165. Закона о парничном поступку, па је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен, јер је тужени са жалбом успео у незнатном делу, само у погледу одлуке о трошковима поступка.

Следом наведеног на основу чланова 390. и 401. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци пресуде.

ТВ/СБ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА -СУДИЈА
Татјана Влаисављевић, с.р.

Тачност отправка оверава